

DENUMIRI DE DOMENIU, ÎN LITIGIU

Dr. Horațiu Dan Dumitru,

Avocat colaborator senior, S.C.A. „Mușat & Asociații”

REGULI UNIFORME

Subiectul denumirilor de domeniu, aflate în litigiu, nu este nicidecum unul nou, știut fiind că încă din ultimii ani ai deceniului trecut, numeroase companii multinaționale s-au văzut puse în situația de a se confrunța în justiție sau în cadrul altor mecanisme juridictionale, pentru a revendica denumiri de domeniu ce le reproduceau diversele elemente distinctive, dar care fuseseră rezervate cu anticipație de către terți cu țeluri dubioase. Specialiștii români își aduc cu siguranță aminte de câteva cauze în care părțile erau persoane din România, obligate să se supună hotărârilor unor instanțe judecătorești românești, ori unor structuri de jurisdicție străine, pentru a ceda reclamanților denumirile de domeniu aflate în dispută.

În covârșitoarea majoritate a acestor cauze înregistrate în lume s-a conturat un anumit tipar procesual, în care aspectele de fond și de procedură ale revendicării erau precis determinate, părțile aflate în litigiu fiind obligate să se raporteze cu strictețe la criteriile impuse de nevoia soluționării spețelor. Aceste aspecte gravitează, în esență, în jurul motivației principale pe care terțul a manifestat-o atunci când a procedat la înregistrarea anticipată a respectivei denumiri de domeniu, și anume, interesul vădit speculativ de a-l determina pe reclamant să accepte o răscumpărare a domeniului, în schimbul unei considerabile sume de bani.

Un caz relativ recent, analizat de filiala franceză a firmei de avocați Lovells, readeuce

în actualitate aceste sensibile chestiuni de fond.

LE FIGARO...

„Victima” înregistrării abuzive a denumirii de domeniu fusese compania *Société du Figaro*, care editează cunoscutul cotidian Le Figaro și care deține, în același timp, mai multe mărci, cum ar fi **LE FIGARO, LE FIGARO.FR, LE FIGARO TV MAGAZINE**. Notorietatea mărcilor a determinat o firmă spaniolă să înregistreze, în anul 2000, domeniul *lefigaro.tv*, cu scopul evident de a beneficia de pe urma prestigiului publicației franceze. Domeniul de țară *.tv* indică deja bine-cunoscuta insulă polineziană Tuvalu, abrevierea fiind o opțiune tot mai preferată de titularii unor mărci legate de televiziune și, în general, de media.

Datorită afluenței denumirilor de domeniu înregistrate în Tuvalu, statul polinezian a aderat la *Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (UDRP)*, astfel încât să permită soluționarea, într-un mod coerent, a litigiilor născute în această sferă.

Regulile sus-menționate impun reclamantului care cere să-i fie transferat un nume de domeniu, proba următoarelor elemente: 1) faptul că denumirea înregistrată de pârât este identică sau similară până la confuzie cu marca de comerț sau cea de serviciu a reclamantului; 2) faptul că pârâtul nu poate justifica un drept ori un interes legitim legat de respectiva denumire de domeniu; 3) faptul că domeniul a fost înregistrat și utilizat cu rea-credință.

...ÎN TUVALU

În speță, completul de jurisdicție a constatat similitudinea generatoare de confuzie dintre marca **LE FIGARO** și domeniul *lefigaro.tv*, inclusiv în considerarea terminației *.tv*, în contextul în care reclamantul reprezintă o bine-cunoscută instituție mediatică. De asemenea, s-a evidențiat realitatea că pârâtul nu a putut justifica un drept sau un interes legitim, în condițiile în care domeniul aflat în litigiu nu era destinat să contribuie la realizarea unei oferte de bunuri sau servicii, unica sa menire fiind aceea de a acoperi o pagină Web conținând linkuri către conținuturi rezervate adulților. În sfârșit, reaua-credință a pârâtului a rezultat din similaritatea vădită a domeniului cu mărcile reclamantului, urmărindu-se obținerea de audiență pe seama prestigiului și notorietății lui *Le Figaro*.

Exemplul evocat mai sus indică maniera în care s-a consolidat adoptarea tratamentului juridic unitar în astfel de dispute, ori de câte ori drepturi de proprietate intelectuală au suferit ingerințe ca efect al înregistrării abuzive a unor denumiri de domeniu. Situația ce a implicat Le Figaro și statul Tuvalu nu trebuie privită sub nicio formă ca un reper exotic, dacă avem în vedere că regulile uniforme de soluționare a litigiilor în această materie nu mai reprezintă deloc o noutate în spațiul Oceania-Pacific. Astfel, atât Australia, cât și Noua Zeelandă au introdus practici cvasi-identice într-un efort de uniformizare globală a normelor de procedură și fond pentru astfel de litigii. ■